

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

9283/04 (Presse 155)

(OR. en)

PRESSEMEDDELELSE

2585. samling i Rådet

Uddannelse, ungdom og kultur

den 27.-28. maj i Bruxelles

Formand

John O'Donoghue, TD,
Irlands minister for kunst, sport og turisme
Dermot Ahern, TD,
Irlands minister for kommunikation, marine ressourcer
og naturressourcer
Noel Dempsey, TD,
Irlands minister for uddannelse og videnskab
Sile de Valera, TD,
Viceminister, Ministeriet for Uddannelse og
Videnskab, Irland

P R E S S E

Rue de la Loi 175 B – 1048 BRUXELLES Tlf.: +32 (0)2 285 87 16 / 6319 Fax: +32 (0)2 285 8026
press.office@consilium.eu.int <http://ue.eu.int/Newsroom>

9283/04 (Presse 155)

1
DA

Vigtigste resultater af Rådets samling

Rådet udpegede Luxembourg og Sibiu (Rumænien) til **europæiske kulturhovedstæder** i 2007 samt Liverpool (UK) og Stavanger (Norge) i 2008. Det nåede endvidere til politisk enighed om et udkast til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse, der giver de nye medlemsstater mulighed for at deltage i begivenheden fra 2009.

Rådet nåede til politisk enighed om et udkast til rådsbeslutning om "**europass**", en samlet portefølje bestående af et standardiseret europæisk CV og andre dokumenter, der viser personlige kompetencer og kvalifikationer, med henblik på at fremme mobiliteten for arbejdstagere og personer under uddannelse i Europa.

INDHOLD¹

DELTAGERE	4
------------------------	----------

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT

KULTUR.....	6
Europæisk Kulturhovedstad	6
Fremtidige audiovisuelle programmer og kulturprogrammer	9
Den europæiske politik på det audiovisuelle område - Revision af direktivet om "fjernsyn uden grænser"	10
UDDANNELSE.....	11
Resolution om livslang vejledning i Europa	11
"Europass" - Samlet portefølje for kvalifikationer og kompetencer*	17
Kvalitetssikring af erhvervsuddannelse - Rådets konklusioner	18
Identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring - Konklusioner	21
Europæisk center for udvikling af erhvervsuddannelse*	25
Fremtidige uddannelses- og erhvervsuddannelsesprogrammer - Rådets konklusioner	26
UNGDOM	28
Social integration af unge - Resolution	28
Racisme og intolerance i relation til unge - Erklæring	33
Fremtidigt ungdomsprogram/fælles målsætninger for volontøraktiviteter/ungdomsforskning	37
EVENTUELT	39

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT

EKSTERNE FORBINDELSER

– Stabiliserings- og Associeringsrådet EF-Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien	I
--	---

¹

- Når Rådet formelt har vedtaget erklæringer, konklusioner eller resolutioner, angives dette i overskriften for det pågældende punkt, og teksten er sat i anførselstegn.
- Dokumenter med en dokumentreference er tilgængelige på Rådets internetsted <http://ue.eu.int>.
- Asterisk ved en afgørelse betyder, at der er fremsat offentligt tilgængelige erklæringer til optagelse i Rådets mødeprotokol; disse erklæringer findes ligeledes på Rådets internetsted eller kan fås ved henvendelse til Pressetjenesten.

DELTAGERE

Medlemsstaternes regeringer og Europa-Kommissionen var repræsenteret således:

Belgien:

Bernd GENTGES

Marleen VANDERPOORTEN

Paul VAN GREMBERGEN

Minister for uddannelse og erhvervsuddannelse, kultur og turisme (det tysksprogede fællesskab)

Flamsk minister for uddannelse og erhvervsuddannelse

Flamsk minister for indre anliggender, kultur, ungdom og offentligt ansatte

Den Tjekkiske Republik:

Pavel DOSTÁL

Petra BUZKOVÁ

Kulturminister

Minister for uddannelse, ungdom og sport

Danmark:

Ulla TØRNÆS

Undervisningsminister

Tyskland:

Thomas GOPPEL

Wolf-Michael CATENHUSEN

Peter RUHENSTROTH-BAUER

Viceminister

Statssekretær

Statssekretær

Estland:

Toivo MAIMETS

Minister for uddannelse og videnskab

Grækenland:

Marietta GIANNAKOU

Theodoros ROUSOPOULOS

Vasso KOLIJA

Minister for uddannelse og trossamfund

Minister uden portefølje

Generalsekretær for ungdomsanliggender

Spanien:

Carmen CALVO POYATO

Maria Jesús SAN SEGUNDO

Amparo VALCARCE GARCÍA

Kulturminister

Minister for uddannelse og videnskab

Statssekretær for social-, familie- og handicapspørgsmål

Frankrig:

Renaud DONNEDIEU de VABRES

François FILLON

Minister for kultur og kommunikation

Minister for uddannelse, videregående uddannelse og forskning

Irland:

John O'DONOGHUE

Dermot AHERN

John BROWNE

Noel DEMPSEY

Síle de VALERA

Minister for kunst, sport og turisme

Minister for kommunikation, marine ressourcer og naturressourcer

Viceminister, Ministeriet for Kommunikation, Marine Ressourcer og Naturressourcer

Minister for uddannelse og videnskab

Viceminister, Ministeriet for Uddannelse og Videnskab, med særligt ansvar for voksenuddannelse, ungdomsspørgsmål og de uddannelsesmæssigt dårligst stillede

Italien:

Giuliano URBANI

Giancarlo INNOCENZI

Maria Grazia SILIQUINI

Minister for kulturværdier og kulturelle foranstaltninger

Statssekretær for kommunikation

Statssekretær for uddannelse, universiteter og forskning

Cypern:

Kornelios KORNELIOU

Stedfortrædende fast repræsentant

Letland:

Helēna DEMAKOVA

Kulturminister

Litauen:

Roma ŽAKAITIENĖ

Rimantas ŠADŽIUS

Kulturminister

Vicesocial- og arbejdsminister

Luxembourg:

Erna HENNICOT-SCHOEPGES

Anne BRASSEUR

Minister for kultur, videregående uddannelse og forskning,
minister for offentlige arbejder

Minister for uddannelse, erhvervsuddannelse og sport

Ungarn:

István HILLER

Bálint MAGYAR

Attila MESTERHÁZY

Minister for den nationale kulturarv

Undervisningsminister

Politisk statssekretær, Ministeriet for Børn, Ungdom og
Sport**Malta:**

Louis GALEA

Minister for uddannelse, ungdom og beskæftigelse

Nederlandene:

Maria van der HOEVEN

Medy van der LAAN

Clémence ROSS-van DORP

Minister for uddannelse, kultur og videnskab

Statssekretær for uddannelse, kultur og videnskab

Statssekretær for sundhed, velfærd og sport

Østrig:

Franz MORAK

Karl SCHWEITZER

Statssekretær, forbundskanslerens kontor

Statssekretær, forbundskanslerens kontor

Polen:

Mirosław SAVICKI

Maciej KLIMCZAK

Minister for uddannelse og sport

Vicestatssekretær, Kulturministeriet

Portugal:

David JUSTINO

Undervisningsminister

Slovenien:

Andreja RIHTER

Lučka LORBER

Kulturminister

Statssekretær for videregående erhvervsuddannelse og
højere uddannelse**Slovakiet:**

Rudolf CHMEL

Martin FRONC

Kulturminister

Undervisningsminister

Finland:

Tuula HAATAINEN

Undervisningsminister

Sverige:

Marita ULVSKOG

Carl LINDBERG

Kulturminister

Statssekretær

Det Forenede Kongerige:

Lord McINTOSH of HARINGEY

Alan JOHNSON

Minister for turisme, film samt radio og tv

Viceminister for livslang læring samt videregående og
højere uddannelse**Kommissionen:**

Viviane REDING

Dalia GRYBAUSKAITĖ

Medlem

Medlem

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT**KULTUR*****Europæisk Kulturhovedstad***

Rådet traf en række afgørelser om initiativet vedrørende Den Europæiske Kulturhovedstad:

Kulturhovedstad i 2007 og 2008

Rådet udpegede Luxembourg og Sibiu til europæiske kulturhovedstæder i 2007 og Liverpool (Det Forenede Kongerige) og Stavanger (Norge) i 2008.

Medlemmer af juryen

Rådet noterede sig navnene på de højtstående personer, der er indstillet af den irske og den nederlandske delegation med henblik på udpegelse af to medlemmer til den jury, der skal udpege Den Europæiske Kulturhovedstad for næste år. Rådet vil officielt udnævne de to medlemmer i anden halvdel af indeværende år.

De to kandidater er: Charlie Hennessey (irsk forslag) og Bert van Meggelen (nederlandsk forslag).

Opmærksomheden henledes på, at i henhold til afgørelse 1419/1999/EF¹ om en fællesskabsaktion vedrørende "Den Europæiske Kulturhovedstad" 2005-2019 indkalder Kommissionen hvert år en jury, som udarbejder en rapport om udpegelsen af byerne til kulturhovedstæder.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1419/1999/EF af 25. maj 1999 (EFT L 166 af 1.7.1999, s. 1).

Juryen består af syv uafhængige højtstående personer, som er eksperter med baggrund inden for den kulturelle sektor, hvoraf to udpeges af Europa-Parlamentet, to af Rådet, to af Kommissionen og en af Regionsudvalget.

I henhold til afgørelse 2000/C9/01² om Rådets udpegelse af to medlemmer til juryen udpeger de to medlemsstater, der varetager formandskabet i løbet af året, hver en højtstående person, således at Rådet med simpelt flertal kan udpege de to personer, der det følgende år skal deltage i juryen.

Udvidelse til de nye medlemsstater

Rådet nåede til politisk enighed om et udkast til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om tilpasning af afgørelse 1419/1999/EF³ vedrørende "Den Europæiske Kulturhovedstad" for at give EU's ti nye medlemsstater mulighed for at deltage.

Afgørelse 1419/1999/EF indeholder en kronologisk liste, der for hvert år fra 2005 til 2019 fastlægger, hvilken medlemsstat der er berettiget til at udpege en by, der skal være europæisk kulturhovedstad. På grund af begivenhedens symbolske betydning og den interesse, de nye medlemsstater har vist for at deltage, får de ifølge udkastet til afgørelse mulighed for at deltage inden 2020. Da forberedelserne til begivenheden kan tage flere år, foretages der ingen ændringer af den eksisterende rækkefølge, og de nye bestemmelser gælder først fra 2009.

² Rådets afgørelse af 17. december 1999 (EFT C 9 af 13.1.2000, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1419/1999/EF af 25. maj 1999 (EFT L 166 af 1.7.1999, s. 1).

Den nugældende kronologiske rækkefølge suppleres, således at der for hvert år fra 2009 til 2019 tilføjes en af de nye medlemsstater efter et nyt system med to berettigede medlemsstater pr. år. Fra 2009 vil der kunne udpeges én by i hver af de medlemsstater, der er anført på listen.

Da Europa-Parlamentet afgav sin førstebehandlingsudtalelse den 22. april 2004, vil den godkendte tekst efter endelig udformning på fællesskabssprogene uden yderligere drøftelse blive vedtaget i form af en fælles holdning på en kommende samling i Rådet og derefter sendt til Europa-Parlamentet med henblik på andenbehandling.

Den europæiske kulturhovedstad blev på initiativ af den græske minister Melina Mercouri lanceret af Rådet i 1985 med det formål at bringe de europæiske folk nærmere til hinanden. Fællesskabets støtte til initiativet samt udvælgelsesproceduren for årene 2005 til 2019 er fastlagt i afgørelse 1419/1999/EF.

Med henblik på yderligere oplysninger henvises til følgende dokument på Rådets websted: *9132/1/04 (2007), 9137/1/04 (2008), 15314/03 og 8708/04 (forslag til afgørelse om ændring af afgørelse 1419/1999/EF).*

Fremtidige audiovisuelle programmer og kulturprogrammer

Kommissionen orienterede Rådet om sine planer om en ny generation af programmer for perioden 2007-2013, jf. dens meddelelse med titlen: "At give borgerskabsbegrebet reelt indhold: fremme af europæisk kultur og mangfoldighed gennem ungdoms- og kulturprogrammer, audiovisuelle programmer og programmer for borgernes deltagelse".

Rådet drøftede endvidere forslagene til de kommende programmers målsætninger, udformning og indhold med det sigte at bistå Kommissionen i dens fremtidige overvejelser.

Under drøftelserne bifaldt delegationerne generelt hovedsigtet med forslagene til nye programmer, hvor der lægges vægt på forenkling og strømlining. Betydningen af klare prioriteter og udvælgelseskriterier samt af kvantitative og kvalitative mål blev også fremhævet, og en række delegationer gik endvidere ind for at støtte mindre projekter navnlig i små eller nye medlemsstater.

Det blev endvidere bemærket, at drøftelser om programmernes indhold ikke må foregribe fremtidige drøftelser om de finansielle overslag.

Der erindres om, at Kommissionen senere på året agter at forelægge forslag til lovgivning, hvor Media-Plus og Media-Uddannelse samt Kultur 2000-programmet, der udløber i 2006, afløses af et enkelt audiovisuelt program og af et kulturprogram, der omfatter mobilitet for ansatte i kultursektoren, udbredelse af kunstværker og interkulturel dialog.

Med henblik på yderligere oplysninger henvises til følgende dokument på Rådets websted: 7352/04.

Den europæiske politik på det audiovisuelle område - Revision af direktivet om "fjernsyn uden grænser"

Rådet drøftede på grundlag af en meddelelse fra Kommissionen og et oplæg fra formandskabet den fremtidige europæiske politik på det audiovisuelle område og navnlig revisionen af direktivet om "fjernsyn uden grænser"⁴.

De forskellige delegationer kom navnlig ind på følgende hovedpunkter:

- anvendelsesområdet for et revideret direktiv på baggrund af den stadig mere uklare sondring mellem tv-radiospredningsvirksomhed og informationssamfundstjenester
- den rolle, som tv-radiospredningsvirksomhed spiller for den kulturelle og sproglige mangfoldighed
- muligheden for fortsat at have en meningsfuld lovgivning på nationalt plan
- de udfordringer, som de nye reklameteknikker skaber
- handicappedes adgang til tv-radiospredningstjenester og
- fortsat sam- og selvregulering inden for de fremtidige lovgivningsmæssige rammer.

I den forbindelse fokuseredes der i indlæggene endvidere på forslaget om at medtage radio- og tv-spredningsvirksomhed i udkastet til direktiv om tjenesteydelser i det indre marked samt på problemer i forbindelse med grænseoverskridende spredningsvirksomhed og beskyttelse af mindreårige.

Formålet med drøftelserne var at bistå Kommissionen i dens fremtidige overvejelser på dette område.

Med henblik på yderligere oplysninger henvises til følgende dokumenter på Rådets websted: 16206/03 (Kommissionens meddelelse) og 8977/04 (formandskabets oplæg).

⁴ Direktiv 89/552/EØF (EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23-30), senest ændret ved direktivet 97/36/EF (EFT L 202 af 30.7.1997, s. 60-70).

UDDANNELSE

Resolution om livslang vejledning i Europa

Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer vedtog følgende resolution:

"RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG REPRÆSENTANTERNE FOR
MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET,

DER TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:

1. I forbindelse med livslang læring dækker vejledning over en række aktiviteter⁵, som sætter borgere i alle aldre i stand til på et hvilket som helst tidspunkt i deres liv at gøre sig deres evner, kompetencer og interesser bevidst, at træffe beslutninger vedrørende uddannelse, erhvervsuddannelse og beskæftigelse og at tilrettelægge deres individuelle livsforløb med hensyn til læring, arbejde og andre omstændigheder, hvor man tilegner sig og/eller bruger disse evner og kompetencer.
2. Adgang til vejledning inden for uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemet og navnlig på skoler eller på skoleniveau bidrager væsentligt til at sikre, at den enkelte træffer sine uddannelses- og karrieremæssige beslutninger på et solidt grundlag og bliver god til selv effektivt at tilrettelægge sit lærings- og karriereforløb. Vejledning spiller desuden en afgørende rolle for uddannelses- og erhvervsuddannelsesinstitutionernes bestræbelser på at forbedre læringens kvalitet og adgangen til læring.
3. Livslang vejledning bidrager til at opfylde Den Europæiske Unions mål om økonomisk udvikling, et effektivt arbejdsmarked og erhvervmæssig og geografisk mobilitet ved at øge effektiviteten af investeringerne i uddannelse og erhvervsuddannelse, livslang læring og humankapital og arbejds-kraftudvikling.
4. Effektiv vejledning spiller en vigtig rolle i bestræbelserne på at fremme social rummelighed, social retfærdighed, ligestilling mellem kønnene og aktivt medborgerskab ved at tilskynde til og støtte, at den enkelte deltager i uddannelse og erhvervsuddannelse og træffer realistiske og meningsfulde karrierevalg.
5. I Den Europæiske Unions medlemsstater ydes der vejledning via mange forskellige strukturer, formidlingssystemer og praksis inden for uddannelse, erhvervsuddannelse, arbejdsformidling og arbejdsløshed såvel private som samfundsbase- rede. En sådan spredning giver et rigt grundlag for samarbejde og gensidig læring.

⁵ Sådanne aktiviteter omfatter bl.a. oplysning og rådgivning, konsulentarbejde, kompetencevurdering, mentor-ordninger, advocacy samt undervisning i beslutningstagning og karriereplanlægning. Da der i medlemsstaterne anvendes mange forskellige udtryk for tilbud om aktiviteter af denne art, bl.a. på uddannelses-, erhvervsuddannelses- og karrierevejlednings-, vejlednings- og rådgivnings- samt jobvejledningsområdet osv., anvendes udtrykket "vejledning" i denne tekst om et hvilket som helst tilbud af denne art eller dem alle, og medlemsstaterne bør opfatte udtrykket som en betegnelse for det eller de pågældende tilbud i deres eget land.

6. Vejledning kan være en stor hjælp for personer, der skifter niveau og sektor i uddannelses- eller erhvervsuddannelsessystemerne, eller som forlader skolen for at påbegynde voksen- og arbejdslivet, for unge, der efter at have forladt skolen tidligt vender tilbage til uddannelses-systemet eller påbegynder en erhvervsuddannelse, for personer, der vender tilbage til arbejdsmarkedet efter perioder med frivillig eller ufrivillig ledighed eller arbejde i hjemmet, for arbejdstagere der på grund af beskæftigelse i sektorer under omstrukturering er tvunget til at påtage sig nyt arbejde, og for ældre arbejdstagere og vandrende arbejdstagere.
7. Kvalitetspræget livslang vejledning er en nøglekomponent i strategier for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskæftigelsesegnethed med henblik på indfrielse af målet om, at Europa skal blive den mest dynamiske videnbaserede økonomi i verden senest i 2010.

ERINDRER OM FØLGENDE:

1. Der peges i *rapporten om uddannelsessystemernes konkrete fremtidige mål*, der blev godkendt af Det Europæiske Råd i 2001 i Stockholm, på adgang til vejledningstjenester, kvalitetssikring af tjenester, vejledningens rolle i forbindelse med udvikling af menneskelige ressourcer og vejledning for at fremme mobilitet med henblik på læring og beskæftigelse i Europa som prioriterede udviklingsområder som led i gennemførelsen af uddannelse 2010-arbejdsprogrammet.
2. Kommissionens meddelelse om livslang uddannelse (november 2001) med titlen *Realiseringen af et europæisk område for livslang læring* fremhævede vejledning som et tværgående emne for udviklingen og gennemførelsen af strategierne for livslang læring på nationalt plan og som et prioriteret område for indsatsen på europæisk og nationalt plan.
3. Hvidbogen *Et nyt afsæt for europæisk ungdom* (2001) henviste til unges behov for et fleksibelt vejlednings- og rådgivningssystem til støtte for løbende adgang til livslang og livsbred læring.
4. *Rådets resolution om livslang læring* af 27. juni 2002 anbefalede, at medlemsstaterne og Kommissionen prioriterer tilbud om og adgang til kvalitetspræget vejledning og rådgivning om mulighederne for uddannelse og erhvervsuddannelse idet en sådan indsats skal være rettet mod forskellige målgrupper.
5. I Kommissionens meddelelse om en *handlingsplan vedrørende kvalifikationer og mobilitet* (2002) hedder det, at erhvervsmæssig og geografisk mobilitet i Europa og udvikling af kvalifikationer kan forbedres gennem bedre adgang for arbejdstagere og arbejdsgivere til information, vejledning og rådgivning.
6. Efter *direktiv 2002/73/EF om ændring af direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår* skal der være adgang til alle typer af og niveauer for erhvervsvejledning.

7. *Rådets resolution om fremme af styrket europæisk samarbejde om erhvervsuddannelse* af 19. december 2002 erkendte, at man bør prioritere styrkelse af politikker, systemer og praksis vedrørende information, vejledning og rådgivning i medlemsstaterne, med henblik på at støtte de europæiske borgeres beskæftigelsesmæssige og geografiske mobilitet.
8. I Kommissionens meddelelse *Effektiv investering i uddannelse og erhvervsuddannelse: en absolut nødvendighed for Europa* (2003) blev det bemærket, at investering i vejlednings- og rådgivningstjenester skal betragtes som tidlige forebyggelsesstrategier, der i væsentligt omfang er i stand til i højere grad at tilpasse uddannelse og erhvervsuddannelse til arbejdsmarkedets behov, at øge andelen af dem, der har færdiggjort en uddannelse på gymnasieniveau eller en videregående uddannelse, samt gøre det lettere at træde ind i arbejdslivet og vende tilbage til studierne.
9. I *de europæiske beskæftigelsesretningslinjer* (2003) anbefales det, at man prioriterer tidlig rådgivning og vejledning for at forebygge ledighed og navnlig langtidsledighed.
10. I *Rådets konklusioner af 25. november 2003 om udvikling af humankapitalen med henblik på social samhørighed og konkurrenceevne* understreges betydningen af sammenhæng og komplementaritet mellem uddannelses- og erhvervsuddannelsespolitikken og sociale og økonomiske strategier.
11. I *Rådets resolution af 25. november 2003 om skolen som et åbent læringsmiljø, der kan forebygge og imødegå skolefrafald og manglende tilpasning hos de unge* erkendes det, at der er behov for at støtte forbindelsen og synergien mellem skolen og arbejdslivet og for at fremme den sociale integration med deltagelse af familien samt ungdomsorganisationer og frivillige organer.
12. Sluttelig peges der i den fælles interimrapport (2004) fra Rådet og Kommissionen om gennemførelsen af Lissabon-strategien, *Uddannelse 2010: Lissabon-strategiens succes afhænger af gennemførelsen af hastende reformer*, på vejledning som en af de fire nøgleaktioner, der skaber læringsmiljøer, der er åbne, attraktive og tilgængelige for alle, med henblik på at "... støtte læring i alle aldre og inden for forskellige rammer, sætte borgerne i stand til at få læring og arbejde til at fungere sammen og navnlig gøre det lettere for dem at få adgang til læring og gøre fremskridt gennem forskellige læringsmuligheder og karriereforløb".

NOTERER SIG FØLGENDE:

- Overgangen til en vidensøkonomi og et vidensamfund skaber nye udfordringer for beslutningstagerne inden for udvikling af menneskelige ressourcer og vejledningspolitikker, -systemer og -praksis.

- Skabelsen af et videnssamfund og behovet for livslang læring kræver, at der fokuseres kraftigt på vejledningspolitikken på nationalt, regionalt og lokalt plan samt på sektorplan. Der skal være tilbud til rådighed på tidspunkter og i former, som tilskynder alle borgere til fortsat at udvikle deres færdigheder og kompetencer hele livet igennem afhængigt af de skiftende behov på arbejdsmarkedet. Sådanne tjenester skal betragtes som et aktivt redskab, og den enkelte bør tilskyndes til at benytte dem.
- Man bør tilstræbe et øget samarbejde om vejledning på alle niveauer i et livslangt læringsperspektiv for fuldt ud at udnytte den mangfoldighed af systemer, som i øjeblikket findes i Den Europæiske Unions medlemsstater, og for at overvinde fragmentering mellem forskellige former for tilbud.
- De relevante aktiviteter, der allerede er i gang i Europa, navnlig arbejdet i de grupper, der har til opgave at følge op på Lissabon-målene, vedrørende udvikling af fælles koncepter og principper for livslang vejledning i Europa; aktiviteter, som støttes af EU-programmer for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskæftigelse og Den Europæiske Socialfond (ESF), samt behovet for koordination og komplementaritet mellem alle disse aktiviteter.
- Resultaterne af revisionen af vejledningspolitikkerne i de europæiske lande, som Europa-Kommissionen (via Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop)) har gennemført sammen med Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut (ETF)) og OECD i samarbejde med Verdensbanken, viser, at politikkerne, systemerne og praksis vedrørende vejledning i Europa i mange lande ikke opfylder vidensøkonomiernes og vidensamfundenes behov, og opfordrer til, at politikkerne reformeres, og at praksis på dette område tages op til fornyet overvejelse.
- *Aktionsrammen livslang udvikling af kompetence og kvalifikationer*, som er aftalt mellem de europæiske arbejdsmarkedsparter som led i den europæiske sociale dialog, understreger nødvendigheden af, at arbejdstagerne og virksomhederne har adgang til information, vejledning og rådgivning, så de kan følge en strategi for udvikling af de enkelte arbejdstageres kompetencer.

UNDERSTREGER FØLGENDE:

- Alle europæiske borgere bør, hvor det er relevant og under hensyn til de lokale forhold, have adgang til vejledning på alle stadier af livet, idet opmærksomheden især skal rettes mod enkeltpersoner og grupper, der er særligt udsatte.
- Vejledning skal spille en forebyggende rolle ved at tilskynde til, at den enkelte fuldfører sit skoleforløb, og bidrage til den enkeltes empowerment, med henblik på tilrettelæggelse af egen læring og karriere, og til, at personer, der har forladt skolesystemet i en ung alder, genoptager læringsaktiviteter inden for relevante uddannelses- og erhvervsuddannelsesprogrammer.

- Karrierevejledning har stor betydning for fremme af borgernes sociale og økonomiske integration ved at støtte alle borgeres adgang til uddannelse, erhvervsuddannelse og beskæftigelse, forbedre gennemførelsesprocenterne på alle niveauer i uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne, herunder videregående og højere uddannelse samt voksen- og erhvervsuddannelse, og fremme lærendes og arbejdstageres beskæftigelsesmæssige og geografiske mobilitet i Europa.
- Der er behov for fleksibilitet og diversitet i vejledningen, bl.a. benyttelse af innovative metoder og teknologier, opsøgende arbejde og lignende fremgangsmåder for at øge adgangen til sådanne tilbud, navnlig for unge og voksne, som er vanskelige at nå, og med henblik på at afhjælpe økonomiske og geografiske skævheder.
- Modtagerne af vejledning skal stå i centrum, både med hensyn til udformningen og evalueringen af vejledningstilbud til både unge og voksne.
- Alle relevante aktører, herunder også arbejdsmarkedets parter, skal inddrages i vejledningsprocessen i overensstemmelse med den nationale praksis, både i forbindelse med sikring af arbejdstageres adgang til vejledningstilbud og støtte til uddannelses- og erhvervsuddannelsesudbydere samt vejledningstilbud, bl.a. ved at give borgerne mulighed for at få arbejds erfaring og finde praktikpladser, fremme iværksætterånd og iværksætterkultur og lette ansattes adgang til vejledning.

BEKRÆFTER FØLGENDE SOM OMRÅDER FOR EN PRIORITERET INDSATS

- Udvikling af kvalitetspræget vejledning for alle europæiske borgere er stærkt ønskelig; denne vejledning skal være til rådighed på alle stadier af livet og skal sætte borgerne i stand til at tilrettelægge deres læringsforløb og arbejdsliv og overgangene mellem disse.
- Behovet for yderligere samarbejde på dette område af vejledningen gennem aktioner og politikker, der hovedsagelig er udviklet som led i opfølgningen af Lissabon-strategien for så vidt angår uddannelse og erhvervsuddannelse, *uddannelse 2010*, og under hensyn til den europæiske beskæftigelsesstrategi, rammestrategien for ligestilling mellem mænd og kvinder og de europæiske politikker for social inddragelse, mobilitet og tjenesteydelser af almen interesse.
- Vigtigheden af, hvor det er relevant, at sætte ny fokus på vejledningstilbud for at udvikle livslang og livsbred læring og for borgerne samt deres evne til at tilrettelægge, eventuelt som en integrerende del af uddannelses- og erhvervsuddannelsesprogrammer.
- Behovet for på nationalt, regionalt og lokalt plan, hvor det er relevant, at udvikle bedre kvalitetssikringsordninger for vejledningstilbud samt information og produkter i forbindelse hermed (herunder online-tjenester), navnlig set ud fra et borger/forbrugerperspektiv.
- Behovet for at styrke strukturer for politik- og systemudvikling på nationalt og regionalt plan ved at inddrage de relevante nøgleaktører (f.eks. ministerier, arbejdsmarkedets parter, arbejdsformidlingsmyndigheder, tjenesteudbydere, vejledere, uddannelses- og erhvervsuddannelses-institutioner, forbrugere, forældre og unge).

- Behovet for at følge op på spørgsmål vedrørende vejledningspolitik inden for rammerne af uddannelse 2010-arbejdsprogrammet.

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL

- at forbedre det internationale samarbejde med de relevante organisationer, f.eks. OECD, ILO og UNESCO, om udvikling af politikker og konkrete aktioner vedrørende livslang vejledning

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE TIL

- hvor det er relevant, at undersøge eksisterende national vejledningstilbud inden for uddannelses- og erhvervsuddannelses- samt beskæftigelsessektoren i lyset af resultaterne af Kommissionens, OECD's og Verdensbankens undersøgelse af vejledningspolitikker
- at bestræbe sig på at sikre et effektivt samarbejde og en effektiv koordination mellem udbydere af vejledning på nationalt, regionalt og lokalt plan for at øge adgangen og sikre sammenhæng i ydelserne, navnlig i forhold til svage grupper
- at tilskynde skoler, institutioner for videregående og højere uddannelse, og udbydere af erhvervsuddannelse til at fremme anvendelse af reflekterende læring og selvstændig læring, så unge og voksne selv effektivt kan tilrettelægge deres læring og karriereforløb

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNE OG KOMMISSIONEN TIL INDEN FOR DERES RESPEKTIVE KOMPETENCER

- at videreudvikle og tilpasse de eksisterende europæiske strukturer og aktiviteter (netværk, arbejdsgrupper og programmer) i forbindelse med gennemførelsen af ovennævnte prioriteter
- sammen med alle relevante aktører, bl.a. arbejdsmarkedets parter, at indkredse områder, hvor samarbejde og støtte på europæisk plan kan forbedre den nationale udvikling på vejledningsområdet
- at sikre størst muligt udbytte i form af indvirkningen på politikker, systemer og praksis på fællesskabsplan og nationalt plan af samarbejdsaktiviteter med medlemsstaterne inden for livslang vejledning, der finansieres af eksisterende og fremtidige uddannelses- og erhvervsuddannelsesinstrumenter samt Den Europæiske Socialfond
- at sikre, at kønsperspektivet indarbejdes i alle politikker og al praksis vedrørende vejledning
- at tilskynde til og støtte, at udbydere af grund- og videreuddannelse for vejledere anvender den bedste praksis på EU-plan i deres uddannelsesprogrammer
- at samarbejde om at forbedre kvaliteten af de oplysninger vedrørende den bedste internationale og nationale praksis, beslutningstagerne har adgang til
- hvor det er relevant, at lade vejledningspolitikker indgå i kommende rapporter om opfølgning af uddannelse 2010-programmet."

"Europass" - Samlet portefølje for kvalifikationer og kompetencer*

Rådet nåede til politisk enighed om et udkast til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om "europass", en samlet dokumentportefølje, der viser kvalifikationerne og kompetencerne hos de borgere, der søger job eller adgang til livslang læring i Europa.

Det er meningen med udkastet til beslutning, at der skal oprettes en samlet individuel, samordnet portefølje, der forbedrer gennemsigtigheden og den gensidige anerkendelse af eksamensbeviser og kvalifikationer og bidrager til øget mobilitet på det europæiske arbejdsmarked.

Europass skal indeholde et sæt dokumenter med et fælles mærkenavn og logo, der skal knyttes sammen med det europæiske cv. Beslutningen omhandler europass-mobilitetsbevis (for læringsforløb i andre lande), europass-tillæg til eksamensbeviser (for videregående uddannelse), europass-sprogportefølje (for sproglige kompetencer) og europass-tillæg til erhvervsuddannelsesbeviser (for erhvervsuddannelse). Porteføljen kan også indeholde andre dokumenter, der har sammenhæng med dens formål. Borgerne kan frit anvende enten enkeltdokumenter eller hele porteføljen.

Den nye portefølje skal afløse eksisterende dokumenter som f.eks. det europæiske cv⁶, europass-uddannelsesdokumentet⁷, Europarådets "Certificate Supplement" (tillæg til erhvervsuddannelsesbevis) og "European Language Portfolio" (sprogpas).

Udkastet til beslutning tager hensyn til udtalelsen fra Europa-Parlamentets førstebehandling fra 21. april 2004. Efter endelig udformning på fællesskabssprogene vil teksten uden yderligere drøftelse blive vedtaget i form af en fælles holdning på en kommende samling i Rådet og derefter sendt til Europa-Parlamentet med henblik på andenbehandling.

Med henblik på yderligere oplysninger henvises til følgende dokumenter på Rådets websted: 5032/04 (Kommissionens forslag) og 8709/04 (Europa-Parlamentets ændringer).

⁶ Kommissionens henstilling 2002/236/EF af 11. marts 2002 (EFT L 79 af 22.3.2002, s.66).

⁷ Rådets beslutning 1999/51/EF af 21. december 1998 (EFT L 17 af 22.1.1999, s. 45).

Kvalitetssikring af erhvervsuddannelse - Rådets konklusioner

Rådet vedtog følgende konklusioner:

"RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

DER ER SIG BEVIDST,

- at det er Den Europæiske Unions opgave at bidrage til udvikling af kvalitetsuddannelse under fuld hensyntagen til medlemsstaternes beføjelser og i samarbejde med medlemsstaterne at skabe en videnbaseret, konkurrencedygtig økonomi
- at erhvervsuddannelse er en afgørende komponent i den strategi, der blev fastsat på Det Europæiske Råd i Lissabon i marts 2000, og som går ud på, at Europa inden 2010 skal blive den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, en økonomi, der kan skabe en holdbar økonomisk vækst og større social samhørighed
- at meddelelsen fra Kommissionen om "Realiseringen af et europæisk område for livslang læring" (november 2001) og Rådets (uddannelse) resolution om livslang læring (juni 2002) understreger, at kvalitet er et princip i livslang læring
- at Det Europæiske Råd i Barcelona i marts 2002 vedtog, at de konkrete mål for uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne skal være kvalitet, adgang og åbning over for resten af verden. Barcelona fastsatte desuden det mål, at Europas uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer skal være en kvalitetsreference på verdensplan inden 2010. Konklusionerne fra Barcelona lagde også op til yderligere europæisk samarbejde om erhvervsuddannelse
- at den europæiske beskæftigelsesstrategi opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre strategier for livslang læring, idet den understreger behovet for at forbedre uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemernes kvalitet og effektivitet, og til at forbedre den offentlige og private investering i menneskelige ressourcer. De mål, der er opstillet for uddannelses- og erhvervsuddannelsespolitikken, bør i stigende grad supplere de mål, der er opstillet for den økonomiske politik og arbejdsmarkedspolitikken, for at kombinere social samhørighed og konkurrenceevne
- at København-erklæringen (november 2002), der inddrager arbejdsmarkedets parter, EØS-EFTA-landene og kandidatlandene, og Rådets resolution (december 2002) om styrket samarbejde om erhvervsuddannelse, prioriterer

"fremme af samarbejde om at sikre kvaliteten med særlig opmærksomhed på udveksling af modeller og metoder samt fremme af fælles kriterier og principper for kvalitet i erhvervsuddannelserne"
- at såvel København-erklæringen som Rådets resolution om fremme af styrket europæisk samarbejde om erhvervsuddannelse identificerer visse konkrete resultater, der skal opnås med hensyn til kvalitetssikring, gennemsigtighed og anerkendelse for at forbedre erhvervsuddannelsens samlede kvalitet og tiltrækningskraft og fremme mobiliteten. Resolutionen opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at tage de nødvendige skridt til at gennemføre disse prioriteter, idet de bygger videre på og tilpasser de relevante strukturer og instrumenter

- at der, som opfølgning af resolutionen og som et resultat af det efterfølgende samarbejde mellem Kommissionen, medlemsstaterne, arbejdsmarkedets parter, EØS-EFTA-landene og kandidatlandene om kvalitetssikring er blevet udformet en fælles ramme for kvalitetssikring. Den blev udviklet ved at gøre status over de foreliggende erfaringer i de deltagende lande. En sådan ramme bør give medlemsstaterne et grundlag, de kan bygge videre på og støtte sig til i forbindelse med udviklingen og forbedringen af deres nuværende nationale og regionale systemer og tiltag vedrørende kvalitetssikring. Den bør desuden tage sigte på at hjælpe medlemsstaterne med at overvåge og evaluere deres egne systemer og praksis
- at den fælles interimrapport betragter definitionen af en fælles ramme for kvalitetssikring i forbindelse med gennemførelsen af København-erklæringen som et prioriteret spørgsmål
- at en sådan ramme skal omfatte følgende integrerede elementer:
 - en passende model, der skal lette planlægning, evaluering og revision af systemerne på de relevante niveauer i medlemsstaterne
 - en passende metode til revision af systemer, f.eks. selvevaluering, der skal sætte medlemsstaterne i stand til på det relevante niveau at udøve selvkritik og stræbe efter fortsatte forbedringer
 - overvågning, når det er relevant, på nationalt eller regionalt plan, eventuelt kombineret med frivillige peer review-ordninger
 - måleinstrumenter, der udvikles nationalt eller regionalt for at lette medlemsstaternes overvågning og evaluering af deres egne systemer

UNDERSTREGER,

- at en fælles ramme for kvalitetssikring kan bidrage til at øge gennemsigtigheden i og sammenhængen mellem medlemsstaternes politiske initiativer, idet deres ansvar for udviklingen af deres egne systemer fuldt ud respekteres
- at de mål, der er opstillet for erhvervsuddannelsespolitikken, bør fokusere på forbedring og evaluering af "resultaterne" af erhvervsuddannelsen for så vidt angår øget beskæftigelsesegnethed, en forbedring af balancen mellem udbud og efterspørgsel og bedre adgang til livslang læring, især for dårligt stillede
- at medlemsstaterne har behov for at analysere deres erhvervsuddannelsessystemers effektivitet og tiltrækningskraft og for at styrke forbindelserne mellem deres uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer og arbejdslivet
- at en fælles ramme for kvalitetssikring udgør en passende fælles europæisk ramme og systematisk tilgang til kvalitetssikring med henblik på at opfylde ovennævnte mål og behov. Den kan hjælpe de politiske beslutningstagere og aktører med at få bedre indsigt i, hvordan de eksisterende modeller fungerer, for at udveksle bedste praksis og forbedre kvalitetsordningerne på grundlag af fælles forståelse
- at rammens potentiale for politisk beslutningstagning vedrørende kvalitetssikring af erhvervsuddannelse kan være særlig relevant i lande, hvor der ikke er udviklet egentlige kvalitetssystemer

OPFORDRER

medlemsstaterne og Kommissionen til inden for deres respektive beføjelser

- at fremme en fælles ramme for kvalitetssikring på et frivilligt grundlag, idet de gør bedst mulig brug af eksisterende og fremtidige nationale og EU-instrumenter
- sammen med de relevante interesserede parter at udvikle praktiske initiativer med henblik på at vurdere fordelene ved at forbedre de national eller regionale systemer
- koordinere aktiviteterne på nationalt og regionalt plan mellem de vigtigste aktører med ansvar for erhvervsuddannelse, for at fremme overensstemmelsen med København-erklæringen og den fælles interimrapport
- at fremme oprettelsen af kooperative og frivillige netværk på forsøgsbasis. Dette vil åbne mulighed for tværnational udveksling af bedste praksis baseret på nuværende og fremtidige generationer af uddannelses- og erhvervsuddannelsesprogrammer
- om nødvendigt at udforske anvendelsen af fælles måleinstrumenter for at hjælpe medlemsstaterne med at overvåge og evaluere deres egne systemer."

Identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring - Konklusioner

Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer vedtog følgende konklusioner:

"RÅDET OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER,
FORSAMLET I RÅDET,

som er sig bevidst,

at i forbindelse med princippet om livslang læring tager identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring sigte på at synliggøre og valorisere en persons samlede viden og kompetencer, uanset hvor eller hvordan disse er blevet erhvervet. Identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring finder sted inden for og uden for formel uddannelse og erhvervsuddannelse, på arbejdspladsen og i det civile samfund;

at identifikation og validering er nøgleinstrumenter med hensyn til at muliggøre overførsel og godkendelse af alle læringsresultater på tværs af forskellige miljøer. Ved identifikation bliver den enkeltes læringsresultater registreret og synliggjort. Dette fører ikke til et formelt certifikat eller eksamensbevis, men kan danne grundlag for en sådan formel anerkendelse. Validering er baseret på en vurdering af den enkeltes læringsresultater og kan føre til et certifikat eller eksamensbevis⁸;

at Det Europæiske Råd i Lissabon i marts 2000 erkendte, at uddannelse, erhvervsuddannelse og beskæftigelsesegnethed er en integrerende del af den økonomiske politik og den social- og arbejdsmarkedspolitik, der er nødvendig for at nå det strategiske mål om, at Europa skal blive den mest dynamiske videnbaserede økonomi i verden senest i 2010;

at der til opfølgning af rapporten om uddannelsessystemernes fremtidige konkrete mål i Europa (marts 2001) i det detaljerede arbejdsprogram, som Rådet vedtog den 14. juni 2002, opfordres til at udvikle metoder til officiel validering af kompetence erhvervet gennem ikke-formel læring;

at Kommissionens hvidbog "*Et nyt afsæt for europæisk ungdom*" (21. november 2001), som opstiller en ny ramme for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet, understreger betydningen af ikke-formel uddannelse og læring;

at Rådets resolution om livslang læring (27. juni 2002) opfordrer medlemsstaterne til at fremme samarbejde og effektive foranstaltninger til validering af læringsresultater;

at de europæiske arbejdsmarkedsparter i "*Aktionsrammen for livslang udvikling af kompetence og kvalifikationer*" (14. marts 2002) understreger, at anerkendelse og validering af kompetencer og kvalifikationer både er et fælles mål og en hovedprioritet i indsatsen på europæisk plan;

⁸ Udtrykket validering er anvendt i en meget specifik betydning i denne tekst, men anvendes forskelligt i de enkelte medlemsstater. Nogle medlemsstater anvender udtrykket i en bred betydning, hvor det omfatter såvel identifikation som vurdering og anerkendelse af ikke-formel og uformel læring.

at København-erklæringen (30. november 2002) og Rådets resolution (den 19. december 2002) om fremme af styrket europæisk samarbejde om erhvervsuddannelse anerkender, at det bør prioriteres højt, at der udvikles et sæt af fælles principper for validering af ikke-formel og uformel læring med henblik på at sikre bedre overensstemmelse mellem modeller i forskellige lande og på forskellige niveauer;

at Rådets og Kommissionens fælles midtvejsrapport (26. februar 2004) "*Uddannelse og erhvervsuddannelse 2010*" til forårsmødet i Det Europæiske Råd fastsætter, at udviklingen af fælles europæiske referencer og principper kan være en god støtte for nationale politikker. Selv om sådanne fælles principper ikke forpligter medlemsstaterne, medvirker de til at udvikle den gensidige tillid mellem nøgleaktørerne og bidrager således til at fremme reformer. I den fælles midtvejsrapport opfordres der specifikt til, at der udvikles fælles europæiske principper for validering af ikke-formel og uformel læring;

anerkender,

at medlemsstaterne, Kommissionen, EØS-EFTA-landene og tiltrædelseslandene samt arbejdsmarkedsparterne på europæisk plan i forbindelse med opfølgningen af København-erklæringen, Rådets resolution og arbejdsprogrammet om fremtidige mål har gjort fremskridt med hensyn til udviklingen af fælles europæiske principper for validering af ikke-formel og uformel læring;

at identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring er til fordel for den enkelte lærende. Det fremmer social integration, beskæftigelsesegnethed og udviklingen og anvendelsen af menneskelige ressourcer i civil, social og økonomisk sammenhæng. Det tilgodeser også specifikke behov hos de enkeltpersoner, som søger at blive integreret eller genintegreret på uddannelsesområdet, på arbejdsmarkedet og i samfundet;

at der findes mange og stadig kommer nye metoder og praksisser med hensyn til identifikation og validering på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan;

at der også er mange forskellige interessenter involveret. Det drejer sig bl.a. om udbydere og kompetente myndigheder inden for formel uddannelse og erhvervsuddannelse, arbejdsmarkedsparter på arbejdspladsen og ikke-statslige organisationer i det civile samfund. Hvor identifikation er et anliggende for alle interessenter og for den enkelte, er validering i et vist antal medlemsstater kun et anliggende for de kompetente myndigheder i henhold til den nationale lovgivning;

understreger,

at der er behov for fælles europæiske principper, der kan tilskynde til og være retningsgivende for udviklingen af pålidelige metoder og ordninger af høj kvalitet til identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring;

at fælles europæiske principper er nødvendige for at sikre sammenligneligheden og en bred accept af forskellige metoder og ordninger i medlemsstaterne. De gør det også muligt at overføre og godkende alle læringsresultater på tværs af forskellige miljøer. De tilgodeser navnlig den enkeltes behov og rettigheder;

at nedenstående fælles europæiske principper henvender sig til medlemsstaterne, Kommissionen og interessenter, der beskæftiger sig med identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring. De skal anvendes på et frivilligt grundlag. De overholder fuldt ud medlemsstaternes og interessenternes rettigheder, ansvarsområder og kompetencer. De skal virke som inspirationskilde for udviklingen af ordninger og metoder til identifikation og validering uden at foreskrive én bestemt metode eller ordning;

at de fælles europæiske principper afspejler samarbejdet på europæisk plan med hensyn til opfølgningen af København-erklæringen, Rådets resolution af 19. december 2002, arbejdsprogrammet om de fremtidige mål og navnlig den fælles midtvejsrapport "*Uddannelse og erhvervsuddannelse 2010*" fra februar 2004. Principperne er grupperet under følgende hovedoverskrifter:

- *Individuelle rettigheder*

Identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring bør principielt være frivillig for den enkelte. Alle bør sikres lige adgang dertil og lige og retfærdig behandling. Den enkeltes privatliv og rettigheder skal respekteres.

- *Interessenters forpligtelser*

Interessenter bør i overensstemmelse med deres rettigheder, ansvarsområder og kompetencer udvikle ordninger og metoder til identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring. Disse bør omfatte relevante kvalitetssikringsordninger. Interessenterne bør stille vejledning, rådgivning og oplysninger om disse ordninger og metoder til rådighed for enkeltpersoner.

- *Tillid*

Processerne, procedurerne og kriterierne vedrørende identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring skal være retfærdige og gennemsigtige og skal være baseret på kvalitetssikringsordninger.

- *Troværdighed og legitimitet*

Ordninger og metoder til identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring bør respektere legitime interesser og sikre en afbalanceret deltagelse af alle relevante interessenter.

Vurderingsprocessen bør være uvildig, og der bør udvikles mekanismer, der forebygger eventuelle interessekonflikter. Det bør ligeledes sikres, at de, der foretager vurderingen, har den nødvendige faglige kompetence.

OPFORDRER I FORBINDELSE MED IDENTIFIKATION OG VALIDERING AF IKKE-FORMEL OG UFORMEL LÆRING MEDLEMSSTATERNES OG KOMMISSIONENS TIL INDEN FOR DERES RESPEKTIVE KOMPETENCEOMRÅDER

at udbrede og fremme anvendelsen af de fælles europæiske principper;

at tilskynde de europæiske arbejdsmarkedsparter til i forbindelse med den sociale dialog at anvende og tilpasse de fælles europæiske principper, så de tilgodeser arbejdspladsens specifikke behov;

at tilskynde ikke-statslige organisationer, der beskæftiger sig med at tilvejebringe muligheder for livslang læring, til at anvende og om fornødent tilpasse de fælles europæiske principper;

at støtte udveksling af erfaring og gensidig læring, herunder udvikling af en europæisk fortegnelse over identifikation og validering af ikke-formel og uformel læring;

at styrke samarbejdet med internationale organisationer med henblik på at opnå synergivirkninger på dette område;

at udvikle og støtte konsekvente og sammenlignelige måder, hvorpå resultaterne af identifikationen og valideringen af ikke-formel og uformel læring kan forelægges på europæisk plan, og overveje, hvorledes de eksisterende instrumenter inden for Europass-rammen for større gennemsigtighed i kvalifikationer og kompetencer kan bidrage til dette;

at overveje, hvorledes de fælles europæiske principper kan støtte det videre arbejde med meritoverførsel og -sammenlægning, kvalitetssikring og vejledning og generelt bidrage til udviklingen af en europæisk referenceramme for kvalifikationer, som blev efterlyst i den fælles midtvejsrapport fra Rådet og Kommissionen fra februar 2004;

at støtte udviklingen af kvalitetssikringsmekanismer og navnlig overveje, hvorledes man kan fremme den faglige udvikling hos dem, der foretager vurderingen, f.eks. ved hjælp af støttenet, der har til formål at udvikle og udbrede god praksis."

Europæisk center for udvikling af erhvervsuddannelse*

Rådet nåede til politisk enighed om et udkast til Rådets forordning med henblik på rationalisering af driften og effektivisering af Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (CEDEFOP)⁹.

Udkastet til forordningen omhandler bl.a. en ændring i sammensætningen af bestyrelsen for CEDEFOP for at tage hensyn til de ti nye medlemsstaters tiltrædelse af EU.

Da Europa-Parlamentet har givet sin tilslutning til Kommissionens forslag af 31. marts 2004, vil udkastet til forordning blive vedtaget uden yderligere behandling på en kommende samling i Rådet efter endelig udformning på fællesskabssprogene.

Med henblik på yderligere oplysninger henvises til følgende dokument på Rådets websted: 6030/04 (Kommissionens forslag).

⁹ Rådets forordning 337/75 (EFT L 39 af 13.02.1975, s. 1), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1655/2003 (EUT L 245 af 29.9.2003, s. 41).

Fremtidige uddannelses- og erhvervsuddannelsesprogrammer - Rådets konklusioner

Efter kommissær Redings præsentation af Kommissionens meddelelse om de fremtidige uddannelses- og erhvervsuddannelsesprogrammer havde Rådet en drøftelse herom på grundlag af følgende tre vejledende spørgsmål fra formandskabet:

- Hvordan giver de foreslåede nye programmer en merværdi på nationalt plan og på fællesskabsplan?
- Hvordan kan det foreslåede integrerede program vedrørende livslang læring hjælpe mit land med at klare de udfordringer, landet står over for?
- Er det foreslåede Tempus Plus-program den bedste måde at udmønte EU's nye naboskabspolitik inden for livslang læring?

Rådet vedtog følgende konklusioner:

"Disse konklusioner foregriber ikke Rådets stilling til Kommissionens meddelelse: "Fremtiden skaber vi i fællesskab: Politikudfordringer og budgetmidler i det udvidede EU 2007-2013" og tilknyttede lovgivningsforslag.

Rådet noterer sig Kommissionens interimrapporter om gennemførelsen af de eksisterende programmer Socrates, Leonardo da Vinci og Tempus, og det ser positivt på Kommissionens meddelelse af 9. marts 2004 om en ny generation af EF-uddannelsesprogrammer, hvortil det bemærker følgende:

1. Det går ind for anvendelsen af en integreret tilgang, der omfatter uddannelse og erhvervsuddannelse. Det finder, at denne tilgang passer bedre end den nuværende struktur til sektornes forskellige behov, idet den, hvor det er relevant, styrker komplementariteten mellem politikkerne på uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet og de sociale og økonomiske strategier som et redskab til støtte for både social sammenhængskraft og konkurrenceevne.
2. Det understreger, at det er vigtigt at sørge for, at programmerne bedre støtter den politiske udvikling på europæisk plan på uddannelses- og erhvervsuddannelsesområdet, navnlig i relation til Lissabon-strategien og til de strategiske målsætninger i rapporten om uddannelsessystemernes konkrete fremtidige mål. Det bekræfter også, at programmerne bør koncentrerer om aktiviteter med en merværdi i forbindelse med de prioriteter og mål, der allerede deles.

3. Det noterer sig Kommissionens forslag til kvantitative målsætninger og noterer sig, at deres endelige udformning og niveau i vid udstrækning vil afhænge af resultatet af forhandlingerne om de finansielle overslag for 2007-2013.
4. Det understreger kraftigt, at det er vigtigt at gennemføre en administrativ og finansiell forenkling i forbindelse med den nye generation af programmer, og opfordrer Kommissionen til at foreslå de nødvendige bestemmelser som led i udkastene til programafgørelser og som ændringer til henholdsvis finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne. Det ser med tilfredshed på, at Kommissionen agter at uddelegere en større del af budgettet for det integrerede program til de nationale kontorer.
5. Det noterer sig forslaget om at udvide Tempus-programmet, så det foruden videregående uddannelser også kommer til at omfatte det bredere spektrum, som udgøres af livslang læring.
6. Det noterer sig tidsplanen, hvorefter programmerne skal være vedtaget inden udgangen af 2005, som for det integrerede programs vedkommende blev bekræftet af Det Europæiske Råd i marts 2004 i Bruxelles, og understreger, at det derfor er vigtigt at modtage Kommissionens lovgivningsforslag snarest muligt."

UNGDOM***Social integration af unge - Resolution***

Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer vedtog følgende resolution:

"RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION OG REPRÆSENTANTERNE FOR MEDLEMSSTATERNES REGERINGER, FORSAMLET I RÅDET,

som erindrer om følgende:

1. I Europa-Kommissionens hvidbog "Et nyt afsæt for europæisk ungdom", der blev forelagt den 21. november 2001, foreslås der en ny ramme for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet.
2. Rådet (uddannelse og ungdom) anerkendte på samlingen den 14. februar 2002, at hvidbogen er et udgangspunkt for fastlæggelsen af en ramme for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet.
3. Rådet (uddannelse og ungdom) og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, anerkendte i deres resolution af 27. juni 2002 om fastsættelse af en ny ramme for samarbejde på ungdomsområdet, at Kommissionens hvidbog om ungdom inden for denne nye ramme har indkredset en række horisontale områder, hvor der skal tages større hensyn til ungdomsdimensionen i andre politikker. Der er tale om følgende områder
 - Uddannelse, livslang læring
 - Mobilitet
 - Beskæftigelse
 - Social integration
 - Bekæmpelse af racisme og fremmedhad
 - Selvforsørgelse.
4. Det Europæiske Råd i Lissabon i marts 2000 indførte "en åben koordinationsmetode", som blandt andet skulle danne grundlaget for politikker til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse, så der kunne gøres en markant indsats for at få udryddet fattigdommen inden 2010.
5. I rapporten fra den beskæftigelses-taskforce, der har Wim Kok som formand¹⁰, blev det i beskrivelsen af de grundlæggende udfordringer i forbindelse med opfyldelsen af Lissabon-målene understreget, at det er vigtigt at investere mere og bedre i menneskelige ressourcer, herunder navnlig at reducere antallet af unge, der forlader skolesystemet tidligt, og at fremme unges adgang til videregående uddannelser.

¹⁰ "Beskæftigelsen i Europa". Rapport fra beskæftigelses-taskforcen, Wim Kok, november 2003.

6. I Rådets konklusioner af 25. november 2003 om udvikling af humankapitalen med henblik på social samhørighed og konkurrenceevne i vidensamfundet blev det ligeledes understreget, at det er vigtigt at investere i humankapital, og der blev mindet om nødvendigheden af at forene social samhørighed og konkurrenceevne.
7. I Rådets resolution af 25. november 2003 om skolen som et åbent læringsmiljø, der kan forebygge og imødegå skolefrafald og manglende tilpasning hos de unge og fremme deres sociale inddragelse, blev det erkendt, at man bør støtte samarbejdet og øge komplementariteten mellem de forskellige fællesskabsinstrumenter, herunder programmerne Socrates, Leonardo da Vinci og Ungdom for Europa, Den Europæiske Socialfond og retningslinjerne for social inddragelse for at effektivisere integrationen af foranstaltningerne.
8. Det Europæiske Råd i Nice i december 2000 vedtog en europæisk strategi mod social udstødelse og alle former for forskelsbehandling. Denne strategi havde fire mål for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse, nemlig fremme af arbejdsmarkedsdeltagelsen og af alle borgeres adgang til ressourcer, rettigheder, goder og tjenesteydelser, forebyggelse af risikoen for udstødelse, indsats til fordel for de mest sårbare og mobilisering af alle relevante interessenter.
9. Som opfølgning heraf vedtog Rådet (uddannelse og ungdom) på samlingen den 14. december 2000 en resolution om social inddragelse af unge.
10. En resolution om "fra at være udenfor til selv at kunne bestemme - fremme af unges initiativ, iværksætterånd og kreativitet" blev desuden vedtaget af Rådet (uddannelse og ungdom) den 28. maj 2001.
11. I Rådets resolution af 27. juni 2002 om livslang læring blev der taget hensyn til ungdoms-aspekterne, og der henvises specielt til de horisontale spørgsmål i Europa-Kommissionens hvidbog om ungdom.
12. Afgørelsen af 13. april 2000 om oprettelse af EF-handlingsprogrammet for unge har som et af sine mål at tilskynde de unge til at deltage aktivt i samfundslivet.
13. Det Europæiske Råd den 25. og 26. marts 2004 fremhævede behovet for øget investering i menneskelig kapital med henblik på vækst og produktivitet samt udvikling af integration og social inddragelse.

OPFORDRER medlemsstaterne til under arbejdet med de horisontale spørgsmål vedrørende social integration, der er indeholdt i hvidbogen om ungdom, at udarbejde strategier og forslag, der sikrer, at der udarbejdes hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på social inddragelse i forbindelse med politikker med relation til unge, idet der tages hensyn til følgende:

- i) De unges sociale vilkår står i direkte relation til, om de sociale inddragelsespolitikker eller -foranstaltninger lykkes eller ej. Det offentlige bør derfor søge at tilbyde de unge lejligheder og muligheder og tage de nødvendige skridt til at reducere de risici, de unge er udsat for, og gøre de unge mindre sårbare.

- ii) Fattigdom og social udstødelse antager komplekse og mangeartede former, som kræver mobilisering af en lang række relevante politikker og kompetente aktører.
- iii) I 2001 blev 19% af de unge mellem 16 og 24 år kategoriseret som en gruppe med risiko for fattigdom. Det er 4% mere end gennemsnittet for samtlige aldersgrupper og det samme som for grupperne 0-15 år og over 65¹¹.
- iv) Når unge er udsat for social udstødelse, forringes mulighederne for at inddrage dem konstruktivt i civilsamfundet betydeligt.
- v) De tanker, der ligger til grund for planer og beslutninger, skal bygge på et kønsperspektiv. Med andre ord skal de koncentrere sig om forskellene mellem pigers og drenge behov og unge kvinders og unge mænds behov.

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNES TIL:

At tage særligt hensyn til foranstaltninger, der er hensigtsmæssige for social integration af unge. I den sammenhæng vil større kohærens, mere koordinering og samarbejde ved udformningen af sociale politikker være ønskeligt, navnlig når det gælder ungdomssektoren.

Disse foranstaltninger kan vedtages på ethvert passende niveau (nationalt, regionalt eller lokalt) for at sikre, at aktiviteten er nøje knyttet til de unge.

At overveje følgende ikke udtømmende liste over foranstaltninger i forbindelse med udviklingen af deres politikker for social integration:

- i) der tages hensyn til de unges specifikke behov i forbindelse med gennemførelsen af målsætningerne for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse.
- ii) der tages yderligere skridt til at forøge antallet af unge, især fra dårligt stillede og marginaliserede samfund, der deltager i det formelle skolesystem.
- iii) støtten til unges overgang fra skole til arbejde øges, navnlig til unge fra et dårligt stillet miljø.
- iv) der ydes støtte til programmer og aktioner, der letter unges adgang til beskæftigelse og forbedrer deres beskæftigelsesegnethed, navnlig gennem rådgivning og erhvervsuddannelsesinitiativer, der indebærer udvikling af sociale færdigheder og personlig vejledning.
- v) der skabes muligheder for, at unge kan genoptage en uddannelse eller erhvervsuddannelse, der svarer til deres behov, ønsker og evner, idet arbejdsmarkedets behov tages med i betragtning, og de unge hjælpes til at deltage i aktiviteter, der fører til personlig og social udvikling.

¹¹ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene: Udkast til fælles rapport om social integration - Statistisk bilag. SEK(2003) 1425 (16241/03 ADD 1).

- vi) erkendelse af, at ikke-formel og uformel uddannelse/læring som et supplement til formel uddannelse har stor betydning for bekæmpelsen af social udstødelse af unge, og at der bør tages behørigt hensyn hertil, navnlig gennem anerkendelse af de kundskaber og kompetencer de unge opnår i denne forbindelse.
- vii) der tilskyndes til programmer og tjenester inden for ungdomsarbejdet, der kan orientere unge om "den demokratiske proces", og om hvor vigtigt det er, at unge deltager i civilsamfundet og i frivilligt socialt arbejde.
- viii) der sørges for, at alle unge har adgang til relevante oplysninger om spørgsmål af interesse for dem, f.eks. uddannelse, sundhed, beskæftigelsesmuligheder samt kultur sports- og fritidsaktiviteter, og for, at unge ansøres til at udnytte disse tilbud.
- ix) bestræbelserne på at bekæmpe forskelsbehandling af unge på grundlag af samfunds- og erhvervsmæssig status eller køn, social eller etnisk baggrund, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering fortsættes.
- x) der sørges for, at der, hvis det er relevant, tages rimeligt hensyn til unge, der kommer fra et dårligt stillet miljø, i forbindelse med boligpolitik.
- xi) der udvikles og ydes støtte til sundhedsundervisning inden for både formel og ikke-formel uddannelse.
- xii) der tages hensyn til betydningen af kriminalitets- og voldsforebyggende foranstaltninger og rehabiliteringsprogrammer i forbindelse med social inddragelse; disse foranstaltninger kunne indgå efter behov i programmer og tjenester inden for ungdomsarbejdet.

OPFORDRER MEDLEMSSTATERNES OG KOMMISSIONEN TIL INDEN FOR DERES RESPEKTIVE KOMPETENCEOMRÅDE:

- i) at sikre, at programmer og tjenester inden for ungdomsarbejdet er fleksible for at tage hensyn til særlige behov hos unge fra dårligt stillede områder.
- ii) at bestræbe sig på at øge og fremme unges mere aktive læring, en læring der i højere grad er fokuseret på civilsamfundets behov, ved at lette deres engagement i frivilligt arbejde og i kultur-, sports- og fritidsaktiviteter og anerkende deres indsats, idet arbejdsmarkedets behov tages i betragtning.
- iii) at give høj prioritet til unge, der risikerer fattigdom og social udstødelse, i gennemførelsen af den åbne koordinationsmetode i forbindelse med fattigdom og social udstødelse og i udviklingen af initiativer under EF-handlingsprogrammet om social udstødelse, og sikre, at nøgle-aktører på ungdomsområdet, herunder unge og ungdomsorganisationer, inddrages aktivt i konsultationsprocessen vedrørende udviklingen af den åbne koordinationsmetode og i udviklingen, gennemførelsen og overvågningen af de nationale handlingsplaner for social inddragelse.
- iv) at styrke forbindelserne mellem de unge og deres familie, skole, ungdomsorganisationer og lokalsamfund, idet der tages særligt hensyn til de unges specifikke evner og behov.

- v) at anerkende den vigtige opgave, som ungdomsorganisationer, fagfolk på området, volontører og andre voksne spiller ved at hjælpe de unge med at udvide deres kundskaber, ambitioner og verdenshorisont generelt.
- vi) at sikre større synergi og forbindelse mellem de forskellige EF-instrumenter for unge, såsom Socrates, Leonardo da Vinci, Ungdom for Europa og, hvor det er relevant, Den Europæiske Unions strukturfonde.

Endelig bør der være en bedre koordinering mellem ungdomspolitik og andre væsentlige sektorer såsom uddannelse, sociale anliggender, beskæftigelse."

Racisme og intolerance i relation til unge - Erklæring

Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer vedtog følgende erklæring:

"Den Europæiske Union bygger på principperne om frihed, demokrati og respekt for menneskerettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, der alle er principper, som medlemsstaterne har til fælles¹².

Unge "mener også, at der bør gøres en stor indsats for at sikre individets grundlæggende rettigheder - for ikke at tale om mindretallenes - og for at bekæmpe enhver form for diskrimination eller racisme - og det på alle offentlige indsatsniveauer"¹³.

Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet,

som erindrer om følgende:

1. I sin hvidbog "Et nyt afsæt for europæisk ungdom", der blev forelagt den 21. november 2001, foreslår Europa-Kommissionen en ny ramme for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet. Rådet (uddannelse og ungdom) anerkendte den 14. februar 2002 hvidbogen som udgangspunkt for fastlæggelsen af en ramme for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet.
2. Rådet (uddannelse og ungdom) og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, anerkendte i deres resolution af 27. juni 2002 om fastsættelse af en ny ramme for samarbejde på ungdomsområdet, at Kommissionens hvidbog om ungdom i denne nye ramme har medtaget bekæmpelse af racisme og fremmedhad som et af de horisontale områder, hvor der skal tages større hensyn til ungdomsdimensionen i andre politikker.
3. På samlingen den 28. juni 2001 vedtog Rådet en erklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om bekæmpelse af racisme og fremmedhad på internettet gennem intensivering af arbejdet med de unge¹⁴.
4. Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse.

¹² EU-traktaten, præambel.

¹³ Europa-Kommissionens hvidbog: "Et nyt afsæt for europæisk ungdom", 2001, s. 19.

¹⁴ EFT C 196 af 12.7.2001, s. 1.

5. Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv.
6. Rådets afgørelse af 27. november 2000 om Fællesskabets handlingsprogram for bekæmpelse af forskelsbehandling (2001-2006).
7. Rådets forordning (EF) nr. 1035/97 af 2. juni 1997 om oprettelse af et europæisk observatorium for racisme og fremmedhad.
8. På samlingen den 24. november 1997 vedtog Rådet en erklæring om bekæmpelse af racisme, fremmedhad og antisemitisme på alle områder, der vedrører de unge¹⁵.
9. EF-handlingsprogrammet for unge har som et af sine mål "... at skabe forståelse for den kulturelle mangfoldighed og de fælles grundlæggende værdier i Europa og således bidrage til at fremme overholdelsen af menneskerettighederne og bekæmpe racisme, antisemitisme og fremmedhad ..." ¹⁶.

og som anerkender følgende:

1. Regeringerne for Europarådets medlemsstater vedtog fredag den 13. oktober 2000 på det afsluttende møde under den europæiske konference mod racisme der blev afholdt den 11.-13. oktober 2000 i Strasbourg, en politisk erklæring med overskriften "VI ER ALLE LIGE - MEN IKKE ENS: FRA PRINCIP TIL PRAKSIS" (det europæiske bidrag til De Forenede Nationers verdenskonference mod racisme, racediskrimination, fremmedhad og hermed beslægtet intolerance).
2. På De Forenede Nationers verdenskonference mod racisme, racediskrimination, fremmedhad og hermed beslægtet intolerance (august-september 2001 i Durban, Sydafrika) blev der vedtaget en erklæring og et handlingsprogram, der indeholder foranstaltninger til bekæmpelse af racisme og racediskrimination på internationalt, regionalt og nationalt plan.
3. Ved afslutningen af 6. konference af Europarådets ministre med ansvar for unge om "Youth constructing Europe", i november 2002 i Thessaloniki i Grækenland, blev det besluttet, at interkulturel dialog, demokratisk deltagelse og medborgerskab samt forebyggelse af vold skal prioriteres i Europarådets ungdomsaktiviteter.

understreger følgende:

1. I henhold til traktatens artikel 13 skal der træffes "hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering." Racisme, diskrimination og ulighed påvirker unge på en særlig måde, og unge kan både være ofre for og selv begå racistiske og voldelige handlinger og spiller derfor en central rolle med hensyn til at udvirke en positiv ændring på dette område.

¹⁵ EFT C 1 af 3.1.1998, s. 1.

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 1031/2000/EF af 13. april 2000 om oprettelse af EF-handlingsprogrammet for unge, stk. 1, litra a), i artikel 2 (Programmets mål).

2. Racisme foregår både åbenlyst og skjult, og den kan være både subtil og rå, men den er i alle sine afskygninger et forkvaklet fænomen og udgør en krænkelse af grundlæggende menneskerettigheder. Den kan udmønte sig i racisme på forskellige niveauer i samfundet, der ofte kan være utilsigtet eller skyldes uvidenhed eller mangel på omtanke. Racisme kan udmønte sig i eksempelvis:

- overgreb, skældsord og chikane
- udbredelse af falske rygter og omdeling af fornærmende materiale

eller i diskrimination i relation til eksempelvis:

- jobmuligheder
- bolig
- sundhed
- uddannelsessystem
- adgang til varer og tjenesteydelser

I relation til racisme er der stigende bekymring over, at antallet af voldelige overfald tilsyneladende er stigende.

erklærer følgende:

1. Unge spiller en væsentlig rolle i bekæmpelsen af racisme, fremmedhad og antisemitisme samt intolerance og alle former for diskrimination i relation hertil og i bestræbelserne på at fremme kulturel mangfoldighed, gensidig respekt, tolerance og solidaritet.
2. Unge bør støttes lokalt, regionalt, nationalt, så de bliver klar over farerne ved racisme og intolerance.
3. Kommissionen og medlemsstaterne bør iværksætte konkrete foranstaltninger, der giver unge mulighed for at spille en effektiv rolle i bekæmpelsen af racisme, fremmedhad og antisemitisme samt intolerance og alle former for diskrimination i relation hertil, idet der navnlig bør sættes på:
 - at styrke samarbejdet på alle niveauer og mellem alle aktører, der beskæftiger sig med denne bekæmpelse, og gøre det til en af prioriteterne i EF-handlingsprogrammet for unge i 2005
 - at fremhæve ungdomsspørgsmål i forbindelse med den EU-dækkende bevidstgørelseskampagne vedrørende mangfoldighed og bekæmpelse af diskrimination under mottoet "For diversitet mod diskrimination" angående unge i 2005
 - at indarbejde konkrete aktioner rettet mod unge i programmer og aktiviteter, der vedrører disse spørgsmål
 - i relevant omfang at udvikle internetplatforme for unge på baggrund af erfaringer med eksisterende platforme på dette område
 - at afholde en konference i 2005 til opfølgning af konferencen "Youth for Tolerance and Democracy - European Perspective" i Berlin i 2001
 - at opnå en større forståelse af og et større kendskab til, hvilke faktorer der fører til disse fænomener blandt unge, og hvilke strategier der er effektive til bekæmpelse heraf.

Unge bør i videst muligt omfang deltage i udarbejdelsen og gennemførelsen af disse foranstaltninger.

4. Medlemsstaterne bør iværksætte konkrete foranstaltninger med samme formål i deres handlingsprogrammer for unge på nationalt, regionalt og lokalt plan.
5. Der bør etableres et samarbejde med relevante europæiske og internationale institutioner for at styrke foranstaltningerne på dette område.
6. Der bør inden udgangen af 2005 foretages en passende evaluering af de aktioner og foranstaltninger, der er nævnt i punkt 3, og af de fremskridt, der er gjort."

Fremtidigt ungdomsprogram/fælles målsætninger for volontøraktiviteter/ungdomsforskning

Kommissionen forelagde sin meddelelse med titlen "At give borgerskabsbegrebet reelt indhold: fremme af europæisk kultur og mangfoldighed gennem ungdoms- og kulturprogrammer, audiovisuelle programmer og programmer for borgernes deltagelse", der skitserer Kommissionens planer om et program for perioden 2007-2013 under den ny generation af programmer, samt to meddelelser vedrørende fælles målsætninger for "volontøraktiviteter" og " større forståelse af og viden om unge", som er en del af opfølgningen af Rådets resolution fra juni 2002 om rammerne for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet. I forbindelse med dette nævntes lanceringen af en ny portal for ungdomsoplysning.

Rådet havde en udveksling af synspunkter om det nye ungdomsprogramms påtænkte form og indhold samt om de foreslåede fælles målsætninger på grundlag af følgende spørgsmål foreslået af formandskabet:

- Er der behov for at bevare og udbygge de eksisterende fællesskabsinstrumenter, der specifikt er rettet mod unge, og er det nye program som skitseret i Kommissionens meddelelse i store træk i overensstemmelse med de holdninger, ministrene gav udtryk for i Rådets konklusioner af 6. maj 2003?
- Tilgodeser de foreslåede fælles målsætninger for volontøraktiviteter de krav, som knytter sig til dette emne - set specifikt i forhold til Deres land?
- Tilgodeser de foreslåede fælles målsætninger for større forståelse af og viden om unge de krav, som knytter sig til dette emne - set specifikt i forhold til Deres land?

Under drøftelsen, der havde til formål at bistå Kommissionen i dens videre overvejelser, bifaldt delegationerne generelt forslaget om større administrativ forenkling i det nye videreførte specifikke ungdomsprogram. Der blev endvidere peget på nødvendigheden af at etablere flere forbindelser med tredjelande og lægge større vægt på handicappede unges behov.

Det blev endvidere bemærket, at drøftelsen af programmets indhold ikke må foregribe fremtidige drøftelser om de finansielle overslag. Der erindres om, at det nuværende ungdomsprogram udløber i 2006, og at Kommissionen senere i år agter at forelægge et forslag til lovgivning om et nyt program for perioden 2007-2013 med fokus på foranstaltningerne "ungdom for Europa", "den europæiske volontørtjeneste", "verdens ungdom", "ungdomsledere og støtteordninger" og "støtte til politisk samarbejde".

Med dette in mente understregede delegationerne yderligere nødvendigheden af, at der forelægges et formelt forslag hurtigst muligt.

Yderligere oplysninger kan findes i følgende dokumenter på Rådets websted: 7352/04 (Kommissionens meddelelse), 9636/04 og 9637/04 (Kommissionens arbejdsdokumenter), 9290/04 (formandskabets spørgsmål).

EVENTUELT

Rådet blev under dette punkt orienteret om følgende:

- europæisk kulturelt samarbejde (den franske delegation)
- resultatet af en europæisk ungdomskonference om volontørindsatsen i et udvidet Europa (den franske og den tyske delegation)
- en konference afholdt i Göteborg om uddannelse i bæredygtig udvikling ("Learning to change our world") (den svenske delegation)
- forberedelsen af De Olympiske Lege og anvendelsen af de olympiske faciliteter efter OL (den græske delegation).

Yderligere oplysninger kan findes i følgende dokumenter på Rådets websted: 9340/04 og 9657/04, 9341/04, 9446/04.

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT

EKSTERNE FORBINDELSER

Stabiliserings- og Associeringsrådet EF-Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien

Rådet vedtog en afgørelse om Fællesskabets holdning til en afgørelse truffet af Stabiliserings- og Associeringsrådet EF-Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien om vedtagelse af dets forretningsorden samt forretningsordenen for Stabiliserings- og Associeringsudvalget (9639/04).
